

Приложения

**към годишния финансов отчет на “ ПРОВЕНТУСС БЪЛГАРИЯ ” ООД
гр. София за 2018г.**

1. ИНФОРМАЦИЯ ЗА ДРУЖЕСТВОТО.

1.1. Учредяване и регистрация.

“ПРОВЕНТУСС БЪЛГАРИЯ“ ООД, гр.София (наричано по-нататък „дружеството“) е регистрирано в Търговския регистър към Агенция по вписванията на 26.11.2012г.

Дружеството е със седалище и адрес на управление: гр.София, ул.Средорек No 5.

Дружеството не е ограничено със срок.

1.2. Собственост и управление.

Дружеството е изцяло частна собственост.

Дружеството се управлява и представлява от управителя Мирослав Николов Илиев.

1.3. Предмет на дейност.

Към момента на изготвяне на настоящия отчет предметът на дейност на дружеството е търговия на едро с химични вещества и продукти.

2. СЧЕТОВОДНА ПОЛИТИКА НА ДРУЖЕСТВОТО.

2.1. База за изготвяне на финансовия отчет

Счетоводната политика включва конкретните принципи, изходни положения, правила и практики, приети от дружеството при изготвяне и представяне на финансовите му отчети.

Настоящите счетоводни политики на „Провентусс България“ ООД са разработени на основание изискванията на Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти.

При липсата на стандарт, който да е конкретно приложим към дадена сделка, друго събитие или условие, ръководството на дружеството използва собствени преценки за разработване и прилагане на счетоводна политика, за да създаде сигурност, че финансовите отчети на дружеството дават информация, която е:

- необходима на потребителите на финансовите отчети за приемане на икономически решения;

- надеждна – представя достоверно финансовото състояние, финансовите резултати и паричните потоци на дружеството, отразява икономическата същност на сделките, другите събития и условия, а не само правната им форма;
- неутрална, безпристрастна и изготвена в съответствие с принципа за предпазливост;
- изчерпателна във всички съществени аспекти.

3. ГОДИШНИ ФИНАНСОВИ ОТЧЕТИ.

Годишните финансови отчети на дружеството се съставят към 31 декември, в хиляди левове и включват:

- счетоводен баланс;
- отчет за приходите и разходите;
- отчет за паричния поток по прекия метод;
- отчет за собствения капитал;
- пояснителни приложения към годишния финансов отчет.

4. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ ПРИ ИЗГОТВЯНЕТО НА ГОДИШНИЯ ФИНАНСОВ ОТЧЕТ.

При изготвянето и представянето на годишния финансов отчет дружеството прилага посочените по-долу принципи.

4.1. Ясно, вярно и честно представяне.

Финансовите отчети са съставени ясно и в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти.

Финансовите отчети представят вярно и честно имущественото и финансовото състояние на предприятието, отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и в собствения капитал. Счита се, че вярно и честно представяне е постигнато, когато предприятието:

а) е избрало и прилагало счетоводна политика в съответствие със Закона за счетоводството и Националните счетоводни стандарти;

б) е избрало и прилагало за нерешени въпроси в Националните счетоводни стандарти счетоводна политика в съответствие с Международните счетоводни стандарти и е оповестило този факт;

Предприятието оповестява допълнителна информация, когато спазването на изискванията на счетоводното законодателство е недостатъчно за постигане на вярно и честно представяне.

В изключителни случаи, когато допълнителната информация е недостатъчна за постигане на вярно и честно представяне, предприятието се отклонява от изискванията на счетоводното законодателство с цел да се постигне вярно и честно представяне. Предприятието оповестява в приложението отклоненията, причините за тях, както и оценката на ефекта върху активите, пасивите, печалбите/загубите и финансовото състояние в резултат на допуснатите отклонения.

4.2. Същественост.

Всяка съществена статия е представена във финансовия отчет отделно. Обединяване на суми по статии с подобен характер се извършва, когато:

- а) сумите са несъществени, или
- б) обединяването се прави с цел постигане на по-голяма яснота, при което сумите по обединените статии се оповестяват отделно.

Сумата по статия е съществена, ако нейното неоповестяване би могло да доведе до нарушаване на изискването за вярно и честно представяне на имущественото и финансовото състояние, отчетения финансов резултат, промените в паричните потоци и в собствения капитал.

4.3. Сравнителна информация.

Дружеството представя сравнителна информация в този финансов отчет за текущия и предходния период. Сравнителната информация по отношение на предходния период е оповестена по отношение на всички суми, отчетени във финансовите отчети. При необходимост статии от сравнителната информация за предходния период се рекласифицират с цел уеднаквяване с класификации на статиите за текущия период.

4.4. Компенсиране.

Активите и пасивите не са компенсирани, освен в случаите, когато дружеството се е съобразило с изисквания на даден счетоводен стандарт.

Приходите и разходите не се компенсират, освен когато:

- а) това се изисква или е разрешено с даден счетоводен стандарт, или
- б) приходите и разходите са свързани с една и съща операция и резултатът от нея не е съществен.

4.5. Действащо предприятие.

Финансовите отчети на дружеството се изготвят на база действащо предприятие. Предприятието няма нито намерение, нито необходимост да ликвидира или значително да намали обема на своята дейност.

4.6. Текущо начисляване.

Дружеството изготвя финансовите си отчети, с изключение на отчета за паричните потоци, на база на принципа на начисляването, като статиите се признават като активи, пасиви, приходи и разходи в момента, в който отговарят на дефинициите и критериите за признаването им като такива.

4.7. Предпазливост.

Предполагаемите рискове и очакваните евентуални загуби при счетоводното третиране на стопанските операции се оценяват и отчитат така, щото да се получи действителен финансов резултат;

4.8. Съпоставимост между приходите и разходите.

Разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;

4.9. Предимство на съдържанието пред формата

Сделките и събитията се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма;

4.10. Последователност на представянето

Представянето и класификациите на статиите във финансовите отчети на дружеството се запазват и в следващи отчетни периоди.

4.11. Приблизителни счетоводни оценки.

Представянето на финансовия отчет съгласно Националните счетоводни стандарти изисква ръководството да направи най-добри приблизителни оценки, начисления и разумно обосновани предположения, които оказват ефект върху отчетените стойности на активите и пасивите, и на оповестяването на условни вземания и задължения към датата на отчета, и респективно върху отчетените стойностни размери на приходите и разходите за отчетната година. Тези приблизителни оценки, начисления и предположения са основани на

информацията, която е налична към датата на финансовия отчет, поради което бъдещите фактически резултати биха могли да бъдат различни от тях.

4.12. Отчетна валута.

Отчетната валута на дружеството е българският лев.

Паричните средства, вземанията и задълженията, деноминирани в чуждестранна валута се отчитат в легова равностойност на база валутния курс към датата на операцията. Към 31.12.2018г. те са представени по заключителния курс на БНБ.

Курсовите разлики от преоценката се третираат като текущи приходи и разходи и се включват в отчета за приходите и разходите като финансови приходи и /или/ разходи.

5. ДРУГИ НОРМАТИВНИ АКТОВЕ.

Дейността по счетоводното отчитане на сделките и другите събития в дружеството е съобразена и с разпоредбите на:

- Закона за счетоводството;
- Търговския закон;
- Закона за независимия финансов одит;
- Закона за корпоративното подоходно облагане;
- Закона за данъците върху доходите на физическите лица;
- Закона за данък върху добавената стойност;
- Кодекса за социално осигуряване;
- Кодекса на труда;
- Подзаконовите нормативни актове, регламентиращи дейността на предприятията като цяло и други.

6. ИНВЕНТАРИЗАЦИЯ.

Съгласно изискванията на Закона за счетоводството дружеството следва да извършва инвентаризация на активите и пасивите през всеки отчетен период с цел достоверното им представяне в годишния финансов отчет. Инвентаризацията се извършва по ред и начин, определени от ръководителя на предприятието, а именно:

- за дълготрайни материални активи – към най-близката дата на съставяне на годишни финансови отчети или при смяна на отговорно лице;
- за материални запаси – веднъж годишно към най-близката дата на съставяне на годишни финансови отчети или при смяна на отговорно лице;
- парични средства в брой – към последния работен ден от всеки месец;
- всички останали активи и пасиви – веднъж годишно към датата на съставяне на годишните финансови отчети;
- салда по разплащателни сметки – изисква се потвърждение от обслужващата

- банка;
- разчети с клиенти и доставчици – чрез потвърдителни писма за салда.

По решение на ръководството на дружеството инвентаризация може да се извършва и по всяко друго време на годината.

7. НЕТЕКУЩИ (ДЪЛГОТРАЙНИ) АКТИВИ

7.1. Дълготрайни материални активи

7.1.1. Класификация

Дълготрайните материални активи на дружеството се класифицират в следните групи:

- Компютърна техника
- Транспортни средства.
- Стопански инвентар

7.1.2. Признаване

Всеки дълготраен материален актив се признава и отчита като такъв, ако отговаря на следните условия:

- отговаря на определението за дълготраен материален актив - има натурално-веществена форма, използва се в дейността на предприятието и се очаква да бъде използван през повече от един отчетен период;
- стойността на актива може надеждно да се изчисли;
- предприятието очаква да получи икономически изгоди, свързани с актива;
- имат стойност на придобиване равен на или над 700лв.

Активи, които отговарят на определението за дълготраен материален актив, но са със стойности на придобиване под праговете, посочени по-горе, се отчитат като текущи разходи.

7.1.3. Първоначална оценка

Първоначално всеки дълготраен материален актив се оценява по цена на придобиване, която включва покупната цена (включително митата и невъзстановимите данъци) и всички преки разходи. Дълготрайните материални активи първоначално се оценяват, както следва:

- актив, създаден в предприятието, се оценява първоначално по себестойност;
- актив, придобит чрез покупка, се оценява първоначално по цената на придобиването му;
- безвъзмездно придобит актив се оценява по справедлива стойност към датата на придобиване;

- актив, придобит чрез замяна с друг дълготраен материален актив, се оценява по справедливата стойност на придобития актив към датата на замяната, а ако тя не може да бъде определена надеждно – по балансовата стойност на отдадения актив.

Справедливите стойности се определят като се привличат професионални оценители.

Приемането и въвеждането на дълготрайни активи в употреба се извършва от комисия, определена от Ръководителя на дружеството.

7.1.4. Последващи разходи.

С последващите разходи, свързани с отделен материален дълготраен актив, се коригира балансовата стойност на актива, когато е вероятно предприятието да има икономическа изгода над тази от първоначално оценената стандартна ефективност на съществуващия актив. Всички други последващи разходи трябва да се признават за разход в периода, през който са направени. Такива са разходите по текущото обслужване на активите – труд, консумативи (масла, антифриз и други подобни), резервни части, които се отчитат като текущи разходи през периода, през който са извършени.

7.1.5. Оценка след първоначално признаване.

След първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

При наличие на признаци за обезценка се установява възстановимата стойност на всеки актив чрез определяне поотделно и съпоставяне на нетната му продажна цена и стойността му в употреба. След признаване на загубата от обезценка на актива амортизационната сума на актива следва да се коригира за бъдещите периоди, така че да може да се разпредели новата преносна стойност на актива, съгласно определена база за остатъка от полезния му срок на годност след приспадане на остатъчната стойност на актива, ако такава съществува.

7.1.6. Амортизация.

Полезният живот на активите се определя при тяхното въвеждане в експлоатация от техническа комисия, назначена от ръководителя на Дружеството. При определянето на полезния живот се отчитат предполагаемото физическо натоварване, морално и технологично остаряване, евентуални ограничения върху ползването под влияние на конкурентна среда или на юридически ограничения, мнения на експерти.

Амортизирането на активите започва, от месеца, следващ месеца на придобиване или въвеждане в експлоатация.

Начисляването на амортизацията се преустановява от месеца, следващ месеца, в който амортизируемият актив е изведен от употреба, независимо от причините за това. Амортизацията се преустановява и когато активът е изцяло амортизиран.

В дружеството е избрало да прилага линеен метод на амортизация за всички дълготрайни активи, съгласно който амортизацията се разпределя пропорционално на периодите, които обхващат предполагаемия срок на годност на амортизируемия актив.

Амортизационната норма се определя като процентно съотношение между амортизируемата стойност, изразена в левове, и полезния живот на актива, изразен в години.

Прилаганият метод на амортизация се преразглежда към датата на съставяне на годишните финансови отчети и ако е настъпила значителна промяна в очаквания модел на консумиране на икономическите ползи, възприетият метод се променя – така, че да отразява по-пълно и хармонично черпенето на икономически ползи за предприятието от използването на съответния актив. Промените в метода на амортизация и в полезния живот на активите се третираят като промени в приблизителните счетоводни оценки.

7.1.7. Полезен живот.

Полезният живот на дълготрайните активи по категории активи е както следва:

- Компютърна техника – 2 години
- Транспортни средства – 4 години
- Стопански инвентар – от 6 до 7 години

7.1.8. Бракуване.

Когато дълготраен материален актив стане негоден за използване поради физическо или морално изхабяване и от него повече не се очаква икономическа изгода, той подлежи на бракуване. Преценката за физическото и моралното изхабяване на всеки актив се прави към датата на изготвянето на годишните финансови отчети.

7.1.9. Отписване

Балансовата стойност на дълготраен материален актив се отписва от баланса на дружеството при продажба или след окончателното му извеждане от употреба, когато не се очакват никакви други икономически ползи.

Печалбите или загубите, възникващи при отписването на дълготраен материален актив, се включват в печалбата/загубата за периода, през който се отписва активът.

Няма обезценявани и бракувани активи през отчетния период.

7.2. Нематериални активи.

7.2.1. Класификация

Дружеството класифицира своите нетекущи нематериални активи както следва:

- Търговски марки

7.2.2. Признаване

Нематериален актив се признава като такъв, ако отговаря на условията, определени в СС 38 - Нематериални активи.

7.2.3. Амортизация.

Дружеството прилага линеен метод за амортизация на нематериалните си активи.

7.3. Дългосрочни финансови активи

Класификация

Дългосрочните финансови активи в баланса на дружеството са класифицирани по следния начин :

- Дялове в дъщерни предприятия;
- Дялове в асоциирани предприятия;
- Предоставени заеми на предприятия в група
- Други заеми

Инвестиции в дъщерни и асоциирани дружества

Дългосрочните инвестиции, представляващи акции в дъщерни и асоциирани дружества, са представени във финансовия отчет по цена на придобиване (себестойност), която представлява справедливата стойност на възнаграждението, което е било платено, включително преките разходи по придобиване на инвестицията, намалена с натрупаната обезценка.

Притежаваните от дружеството инвестиции в дъщерни и асоциирани дружества подлежат на преглед за обезценка. При установяване на условия за обезценка, същата се признава в отчета за приходи и разходи (в печалбата или загубата за годината).

При покупка и продажба на инвестиции в дъщерни и асоциирани дружества се прилага “датата на сключване” на сделката.

Инвестициите се отписват, когато се прехвърлят правата, които произтичат от тях на други лица при настъпването на правните основания за това и по този начин се загубва контрола върху стопанските изгоди от съответния конкретен тип инвестиции. Печалбата/(загубата) от продажбата им се представя съответно към “финансови приходи” или “финансови разходи” в отчета за приходи и разходи (в печалбата или загубата за годината).

8. ТЕКУЩИ АКТИВИ.

8.1. Материални запаси

8.1.1. Класификация

Материалните запаси в дружеството включват материали и стоки.

8.1.2. Оценка

Стоково-материалните запаси се оценяват по по-ниската от доставната и нетната реализируема стойност, като разликата се отчита като други текущи разходи за дейността.

Доставната стойност представлява сумата от всички разходи по закупуването и преработката, както и от други разходи, направени във връзка с доставянето на стоково-материалните запаси до сегашното им местоположение и състояние.

Разходите по закупуване включват покупната цена, вносните мита и такси, невъзстановимите данъци и акцизи, разходите по доставката и други разходи, които допринасят за привеждане на материалите и стоките в готов за тяхното използване вид. Търговската отстъпка, рабатът и други подобни компоненти се приспадат при определяне на разходите по закупуване.

В разходите по закупуване не се включват:

- а) складовите разходи за съхраняване на материалните запаси;
- б) административните разходи;
- в) финансовите разходи;
- г) извънредните разходи.

Тези разходи се отчитат като текущи разходи за периода, през който са извършени.

Ръководството на предприятието счита, че не е налице отклонение на балансовата стойност на материалните запаси спрямо нетната им реализируема стойност към датата на изготвяне на настоящия финансов отчет.

8.1.3. Методи за отписване на стоково-материалните запаси при тяхното потребление.

За отписване на стоково-материалните запаси при тяхната реализация или потребление дружеството използва метода на средно-претеглена стойност.

8.1.4. Инвентаризация.

Инвентаризация на материалните запаси в дружеството се извършва, съгласно Общите положения в счетоводните политики.

Инвентаризация на материални запаси се извършва и в случаите на природни бедствия и кражби.

Инвентаризацията се извършва от назначена от ръководителя на дружеството комисия в присъствието на отговорното лице или негов представител.

Резултатите от инвентаризацията се оформят в протоколи. Липсите, за които нямат вина конкретни лица, както и фири, се отчитат като текущи разходи. Липсите, за които вина имат конкретни лица, се отчитат като вземане от тези лица. Излишъците се признават като други приходи, като се оценяват по справедлива (пазарна) стойност – тя се определя, като се използва информация от ценови листи, оферти, сключени сделки, мнения на експерти към датата на установяване на излишъците. Липси и излишъци могат да се

компенсира само при наличие на причинно-следствена връзка, потвърдена от инвентаризационните комисии.

8.2. Търговски и други вземания.

Търговските вземания в лева се представят и отчитат по стойността на оригинално издадената фактура (себестойност), намалена с размера на обезценката за несъбираеми суми. Вземанията, деноминирани в чуждестранна валута, са оценени в лева по курса на Българска народна банка в деня на възникването им, като са преоценени по заключителния курс на БНБ към 31.12.2018 г. и намалени с размера на обезценката за несъбираеми вземания.

Приблизителната оценка за съмнителни и несъбираеми вземания се прави, когато за събираемостта на цялата сума или част от нея съществува висока несигурност. Несъбираемите вземания се изписват, когато се установят правните основания за това.

Към датата на финансовия отчет няма условия за обезценка на вземанията.

Вземанията на дружеството са класифицирани като :

- Текущи вземания, включващи:
 - Вземания от клиенти и доставчици по аванси
 - Вземания от предприятия от групата
 - Други вземания

8.3. Парични средства.

Паричните средства включват касовите наличности и средствата по разплащателните сметки. Това са високоликвидни активи, които съдържат незначителен риск от промяна в стойността им.

Инвентаризация на паричните средства в дружеството се извършва съгласно Общите положения на счетоводните политики.

Към края на годината дружеството няма запорирани или блокирани банкови сметки.

8.4. Търговски и други задължения.

Търговските и другите текущи задължения в лева се отчитат по стойността на оригиналните фактури (цена на придобиване), която се приема за справедливата стойност на сделката и ще бъде изплатена в бъдеще срещу получените стоки и услуги.

8.5. Заеми и други привлечени финансови ресурси.

Всички заеми и други привлечени финансови ресурси се представят по цена на придобиване (номинална сума), която се приема за справедлива стойност на полученото по сделката, нетно от преките разходи, свързани с тези заеми и привлечени ресурси.

8.6. Задължения към персонала по социалното и трудово законодателство.

Трудовите и осигурителни отношения с работниците и служителите в “Провентусс България” ООД се основават на разпоредбите на Кодекса на труда и на разпоредбите на действащото осигурително законодателство.

Основно задължение на работодателя е да извършва задължително осигуряване на наетия персонал за пенсионно, здравно и срещу безработица осигуряване.

Размерите на осигурителните вноски се утвърждават конкретно със Закона за бюджета на ДОО за съответната година. Вноските се разпределят между работодателя и осигуреното лице в съотношение, което се променя ежегодно и е определено с осигурителния кодекс. Общият размер на вноската за задължително държавно обществено осигуряване, за безработица и за здравно осигуряване за 2018 г. възлиза на:

- за работещите при условията на трета категория труд за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. включително процентът е 33,0% разпределени в съответствие с нормативните разпоредби.
- Краткосрочните доходи за персонала (изискуеми в рамките на 12 месеца след края на периода, в който персоналот е положил труд за тях или е изпълнил необходимите условия) се признават като разход в отчета за приходите и разходите в периода, в който е положен трудът за тях или са изпълнени изискванията за тяхното получаване, и като текущо задължение (след приспадане на всички платени вече суми и полагащи се удържки) в размер на недисконтираната им сума. Дължимите от дружеството вноски по социалното и здравно осигуряване се признават като текущ разход и задължение в недисконтиран размер, заедно и в периода на начисление на съответните доходи, с които те са свързани.

Към датата на всеки финансов отчет дружеството прави оценка на очакваните разходи по натрупващите се компенсируеми отпуски, която се очаква да бъде изплатена като резултат от неизползваното право на натрупан отпуск. В оценката се включва приблизителната оценка в недисконтиран размер на разходите за самите възнаграждения и на разходите за вноски за задължителното обществено осигуряване, които работодателят дължи върху тези суми и съответно тези разходи са отразени в отчета за приходите и разходите.

Към 31.12.2018г. е направена оценка на очакваните разходи по натрупващите се компенсируеми отпуски.

8.7. Собствен капитал.

Собственият капитал на дружеството се състои от: Основен /регистриран/ капитал, представен по номинална стойност, натрупана печалба от минали години и текуща печалба(загуба).

8.8. Данъци върху печалбата.

Текущите данъци върху печалбата са определени в съответствие с изискванията на българското данъчно законодателство – Закона за корпоративното подоходно облагане. Номиналната данъчна ставка за 2018 г. е 10%

Отсрочените данъци се определят чрез прилагане на балансовия пасивен метод, за всички временни разлики към датата на финансовия отчет, които съществуват между балансовите стойности и данъчните основи на отделните активи и пасиви.

Отсрочените данъчни пасиви се признават за всички облагаеми временни разлики, с изключение на тези, породили се от признаването на актив или пасив, който към датата на стопанската операция не е повлиял върху счетоводната и данъчната печалба/(загуба).

Отсрочените данъчни активи се признават за всички намаляеми временни разлики, до степента, до която е вероятно те да се проявят обратно и да бъде генерирана в бъдеще достатъчна облагаема печалба или да се проявят облагаеми временни разлики, от които да могат да се приспаднат тези намаляеми разлики, с изключение на разликите, породили се от признаването на актив или пасив, който към датата на стопанската операция не е повлиял върху счетоводната и данъчната печалба/(загуба).

Балансовата стойност на всички отсрочени данъчни активи се преглеждат на всяка дата на финансовия отчет и се редуцират до степента, до която е вероятно те да се проявят обратно и да се генерира достатъчно облагаема печалба или проявяващи се през същия период облагаеми временни разлики, с които те да могат да бъдат приспаднати или компенсирани.

Отсрочените данъчни активи и пасиви се оценяват на база данъчните ставки, които се очаква да се прилагат за периода, през който активите ще се реализират, а пасивите ще се уредят (погасят), на база данъчните закони които са в сила или в голяма степен на сигурност се очаква да са в сила. Към 31.12.2018г. е приложима ставка 10%.

9. ПРИХОДИ.

Приходи се признават само когато:

- е възможно дружеството да получи икономически ползи, свързани със сделката;
- сумата на прихода може надеждно да бъде оценена;
- направените разходи във връзка със сделката могат да бъдат надеждно оценени.

Приходите се признават, както следва:

- продажба на услуги – с възникване на вземането при издаване на фактурата или при получаване на паричните средства;
- продажба на материали – с възникване на вземането при фактуриране;
- продажба на дълготрайни материални активи – при прехвърляне на правото на собственост;
- финансираня – по посочения ред в раздела за правителствени дарения;
- наеми и лихви – на времева база;

- излишъци на активи – при установяването им;

Приходите, които не се отнасят за текущата дейност и за чието генериране не са извършени разходи през отчетния период, се отразяват като разсрочени приходи (приходи за бъдещи периоди).

Приходите за бъдещи периоди се класифицират като:

- краткосрочни – когато предстои да бъдат признати като текущи в следващия отчетен период, т. е. до 1 година след датата на годишния финансов отчет;
- дългосрочни – когато предстои да бъдат признати като текущи през повече от един от следващите отчетни периоди.

След отчитането на приходите като такива за бъдещи периоди се изготвят погасителни планове за признаването им като текущи приходи.

10. РАЗХОДИ.

10.1. Определение

Разходите са намаляване на икономическата изгода по време на отчетния период под формата на изтичане или намаляване на активите или натрупване на пасиви, което води до намаляване на собствения капитал, отделно от онова, което се дължи на разпределение между акционерите.

10.2. Класификация

Според икономическото си съдържание разходите се делят на:

- разходи за материали и суровини;
- разходи за външни услуги;
- разходи за амортизация;
- разходи за заплати и други възнаграждения;
- разходи за осигуровки;
- разходи за данъци, такси и други подобни плащания;
- финансови разходи;
- други разходи.